

Pont del Molí Major

Carme

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: BV-2131 Carme-La Pobla de Claramunt
Emplaçament Sobre la riera de Carme, al seu pas pel costat del Molí Major, entre els km 3 i 4 de la BV-2131.

Coordenades:

Latitud: 41.53223
Longitud: 1.636
UTM Est (X): 386212
UTM Nord (Y): 4598741

Classificació

Número de fitxa 08048 - 38
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat Pública
Titular: Diputació de Barcelona. Rambla de Catalunya,126, 08008 Barcelona
Autoria de la fitxa Jordina Sales Carbonell; Natalia Salazar Ortiz
Data de registre de la fitxa: dt., 08/06/2010 - 02:00

Descripció

Pont construït sobre de la riera de Carme i que forma part de la carretera BV-2131 que comunica els municipis de Carme i La Pobla de Claramunt. L'estructura té una amplada total del tauler de 6'30 m i una

llum de 19'50 m; l'alçada de l'arc (de tipus rebaixat) és de 6'50 m. A la seva cara oest presenta un aparell irregular de blocs sense tallar, amb un arc rebaixat fet amb dovelles de formigó. La cara est, per contra, és feta de carreus tallats que formen un aparell de filades regulars; l'arc presenta les mateixes característiques que a la cara oest.

Actualment el pont es troba molt brut de vegetació, per la qual cosa presenta un accés difícil a la seva part inferior. Està habilitat per al trànsit rodat a dues direccions.

Història

La carretera actual entre Carme i La pobla de Claramunt existeix des de 1883, per la qual cosa aquest pont ja existiria, com a mínim, en aquest moment. Segons fonts orals (Sr. Antonio Moreno), el pont del Molí Major fou volat durant la Guerra Civil; de fet, en alguns punts encara es conserven els forats practicats amb la finalitat de col·locar-hi càrregues explosives. L'obra actual, doncs, és bàsicament una refeta del segle XX. La forma cantelluda dels antics ponts medievals va començar a canviar des que les teories de Perronet, enginyer a les ordres del rei Lluís XIV de França, es van imposar a tota Europa, provocant l'evolució dels ponts cap a formes més allargades i rebaixades. A Espanya, una real ordenança de Carles III va imposar obligatòriament la calçada horitzontal per facilitar el pas de les diligències i els carruatges del nou servei de Correus (que mai haurien pogut escalar un pont amb llom d'ase com els medievals). El 1799 es crea el Cos d'Enginyers i Camins del Regne i es dicten normes uniformes que han de regir la construcció de ponts, els quals cada vegada són més semblants. El 1849 s'estableix el Pla General de Carreteres del Principat de Catalunya, carreteres que substituiran els vells camins reials i que motivaran la construcció de nous i més moderns ponts arreu del país.

Bibliografia

- Inventari de Ponts i Pontons, Diputació de Barcelona (consulta: març 2010).
- MARISTANY, Manuel (1998): Els ponts de pedra de Catalunya. Editorial 62, Barcelona, pp. 38-39.
- RIBA GABARRÓ, Josep (1988): "Carme", Història de l'Anoia, vol. I, Parcir Edicions Selectes, Manresa, p. 331.

